

«Laila»

Laila trodde at hun endelig var trygg. Så kom beskjeden om at hun må ut av landet.

– Jeg kjenner meg mye sterkere nå, og jeg forteller historien min så folk kan forstå grunnene til at mange kvinner er i prostitusjon., Eier: Colourbox.

Alt begynte med at jeg ble gravid uten å være gift. For faren min og familien hans var det skammelig å få barn utenfor ekteskap. «Ikke si noe til far, da tar han deg med på sykehuset med en gang», sa søstera mi.

“

Jeg har arr oppover beinet etter at jeg falt og skar meg opp mens jeg løp fra folka faren min sendte etter meg.

Hun var sikker på at far ville tvinge meg til å ta abort. Jeg visste at hun hadde rett, så jeg sa ingenting, men en dag så far magen min. Han ble vill og gal, og var etter meg hele tida. Til slutt ble jeg nødt til å rømme. Jeg har arr oppover beinet etter at jeg falt og skar meg opp mens jeg løp fra folka faren min sendte etter meg.

Bakgrunn for prosjektet

Cand. polit. Rachel Eapen Paul og Unni Rustad, tidligere skribent ved Kilden kjønnsforskning.no, intervjuet kvinnene etter at de hadde flyktet fra menneskehandlerne som førte dem hit. Unni Rustad redigerte materialet.

Så langt mulig er kvinnes egne ord beholdt, men detaljer er endret for å beskytte deres identitet. Kvinnene leste igjennom og godkjente sin egen historie for publisering. Ingen av bildene har tilknytning til dem det gjelder. Vi takker kvinnene som har bidratt.

Kvinnene var ute av prostitusjon og på krisesentre rundt om i landet da de fortalte om erfaringene sine. Alle hadde kontakt med ROSA-prosjektet som tilbyr beskyttelse og bistand til kvinner utsatt for menneskehandel.

Helse og Rehabilitering har finansiert prosjektet som har vært et samarbeid mellom Krisesentersekretariatet, ROSA og Kilden kjønnsforskning.no.

Takk til ressursgruppen, som har fulgt arbeidet og gitt råd underveis: Maya Brenna Nilsen, informasjonsansvarlig for ROSA-prosjektet, Tove Smaadahl, leder for Krisesentersekretariatet, Solveig Dahl, psykiater, Nina Kristiansen, ansvarlig redaktør for Forskning.no, Ragnhild Hennum, professor i rettsvitenskap ved UiO.

Jeg drømte om å oppleve noe

Da jeg var liten drømte jeg om å jobbe på kontor. Jeg var glad i å lære, og likte skolen. Dessuten var jeg fast bestemt på å oppleve noe i livet, jeg hadde en sterk følelse av at vi bare har dette ene livet, og at det gjelder å bruke det. Men der jeg kommer fra er det ikke mulig for ei ung jente å ha frihet. Jenter og gutter kan ikke møtes fritt, og særlig jentene har det strengt. Barn og unges ønsker er ikke viktige, og som regel bestemmer foreldrene alt. Derfor blir ungdommene ofte uvitende, og uten erfaring om mange viktige saker. Foreldrene slår hvis de mener barna er ulydige. Alle foreldre gjør det hos oss. Og av og til må du knele på golvet og holde armene strakt i været, og så legger de kanskje tunge ting i hendene dine, og sånn må du stå lenge. Alt slike foreldre sier går inn det ene øret og ut det andre. Jeg tror ikke jeg ville blitt gravid hvis jeg hadde hatt litt mer frihet i livet mitt.

På videregående hadde mange av venninnene mine kjærester. Jeg ble erta fordi jeg ikke hadde det, så neste gang en gutt snakka til meg, ble jeg kjæreste med han. Jeg visste ingenting om sex, og forstod ikke hvordan barn blir til før jeg var gravid. På skolen hadde vi lært å markere på kalenderen når vi fikk menstruasjon. Hvis den var forsinka måneden etter, skulle vi gå til en lege, sa læreren. Da jeg gikk over tida, tenkte jeg at neste måned ordner det seg sikkert. Jeg begynte å kaste opp om morgenen, brystene mine forandra seg, og jeg var trøtt hele tida. Jeg forstod ingenting før en venn jeg fortalte det til sa jeg var gravid. Jeg ble glad ved tanken på å få barn, men redd også. Selv om jeg visste mor ville være på min side, var det far som bestemte. Så jeg måtte stikke av, med far og flere slektninger i hælene. Jeg flytta flere ganger, og fødte hos ei tante langt unna hjembyen min. Hun mente jeg måtte finne en varig løsning, jeg kunne ikke fortsette å flykte. Tante tilbød seg å ta vare på barnet mitt, og sa hun kjente ei dame som kunne hjelpe meg.

Tvunget til å selge sex

«Jeg kan redde livet ditt, ingen kommer til å vite hvor du er», sa dama da jeg traff henne, «kan du servere?» Hun hadde restaurant i et annet land, og trengte folk, fortalte hun. Det var en mulighet jeg ikke kunne si nei til. Jeg visste ikke hvor vi skulle da jeg dro fra hjemlandet mitt sammen med flere andre jenter og en mann. Det var ei slitsom reise. Vi gikk veldig mye, og av og til måtte vi gjemme oss for politiet. I en stor by møtte jeg dama igjen. Hun tok meg med til et hus hvor det bodde flere kvinner. Om kvelden viste hun meg ei gate hvor de stod og tilbød sex. Jeg forstod ikke hva vi skulle der. «Hvor er restauranten din?», spurte jeg. «Her», svarte hun. Da jeg sa dette ikke var noe for meg, fortalte hun at hun visste hvor barnet mitt var. Hun sa jeg skyldte henne penger, og at forferdelige ting ville skje hvis jeg ikke betalte gjelda. Hadde jeg ikke hatt barn, ville jeg gått til sak mot henne, men i landet vi kommer fra er det ingen rettferdighet for sånne som meg. Hun ville betalt politiet, dommeren og advokatene, og slappet av hjemme mens jeg hadde fått svi.

Jeg var aldri utsatt for vold, men jeg måtte ta imot menn som luktet vondt og som snakket stygt til meg.

Jeg var der i flere år. Dama fikk alle pengene jeg tjente unntatt det jeg trengte for det aller nødvendigste. Det var ikke et godt liv. Jeg var aldri utsatt for vold, men jeg måtte ta imot menn som luktet vondt og som snakket stygt til meg. Mange menn tenker de har rett til å behandle deg uten respekt. Det gjelder å ta igjen, ikke la dem tro at du finner deg i alt. Noen av mennene sa de hadde det dårlig hjemme og ville snakke. Mange av dem var gift. Jeg stjal aldri fra kundene som noen jenter gjør. Det hendte jeg ble med kunder hjem, da lå jeg våken hele natta. Jeg lot som om jeg sov, men jeg kjente dem jo ikke, så jeg var forberedt på alt. Jeg prøvde å ta en dag om gangen

og ikke gi opp håpet. La meg bare bli kvitt gjelda og komme meg vekk, det var alt jeg tenkte på, og å holde ut for ungen min.

Når jeg tenker tilbake, kommer tårene. En kropp er ikke ment for salg, den er ikke noe du bare kan la hvem som helst dele. Og når du må gjøre det, er det ikke et godt liv. Jeg skyldte henne 55 000 euro, sa dama. Jeg syntes det var mye, men det hendte jeg traff andre som skulle betale mer. Nesten ingen snakker om dette, for de er redde for hva som vil skje med familien hjemme. Det er den store redselen. De som står bak behøver ikke være redde, de har penger til å bestikke alle som vil straffe dem. Jeg tok 50, eller kanskje 40 euro av hver kunde, så da forstår du regnestykket inni hodet mitt.

Sendt til Norge

En dag ble jeg tatt av politiet. Jeg måtte sitte i fengsel fordi jeg ikke hadde papirer, og imens fant politiet ut at jeg hadde vært i Norge. Det var dit hun hadde sendt meg først. Jeg ble arrestert rett etter at jeg kom hit den gangen også. Jeg visste ingenting om dette landet da, jeg kjente ingen, alt jeg hadde var et nummer jeg hadde fått av hun som organiserte alt. Jeg ringte det nummeret, og en mann henta meg med bil og kjørte meg ut av landet til byen hvor dama var. Da jeg kom til Norge igjen, fortalte jeg hva som hadde skjedd, hele historien. «Vil du gå til sak?», spurte de. Jeg ville ikke det, ville ikke risikere at noe skjedde hjemme.

“

Jeg har aldri møtt noen som er lykkelige i prostitusjon, ikke en eneste kvinne.

Jeg har det godt nå. Jeg går på norskkurs, og har flere planer for hva jeg vil gjøre hvis de bare lar meg bli. Barnet mitt har jeg hatt jevnlig kontakt med helt siden jeg dro hjemmefra. Tenk om vi kunne få ei ny framtid her sammen, det er drømmen min. Det er stort for meg å være ute av prostitusjon, jeg vil aldri ha noe mer med det å gjøre. Jeg kjenner meg mye sterkere nå, og jeg forteller historien min så folk kan forstå grunnene til at mange kvinner er i prostitusjon. Det ville vært bra om det var lettere å få arbeidstillatelse. Når kvinnene ikke har det, er det enda vanskeligere å bryte ut. Jeg har aldri møtt noen som er lykkelige i prostitusjon, ikke en eneste kvinne. Jeg gråt mye, og det gjorde de andre óg.

Håper å få bli

Jeg skulle ønske hjemlandet mitt var som Norge. Mange mennesker har det vondt der jeg kommer fra. Bare de rike har det de trenger. Hvis doktoren sier at barnet ditt er veldig sykt og trenger en sprøyte, må du betale for den først, ellers får du den ikke. Barn dør av helt vanlige

sykdommer fordi folk ikke har penger. Og regjeringen tenker bare på sine egne interesser, ingen bryr seg om de fattige. Derfor vil mange til Europa. Men de veit ingenting om Europa. De kommer hit uten papirer, og lider her også.

Da jeg fortalte denne historien, kjente jeg meg heldig og full av optimisme. Så kom beskjeden om at jeg ikke får bli. Jeg sank ned i depresjon, kom helt ut av sporet jeg var inne i. De norske ordene fester seg ikke i hjernen min lenger, og alle tanker på arbeid og bosted virker håpløse. Nå har jeg anka avgjørelsen, og ligger våken om natta og venter.

Se også

- [«Mona»](#)
- [«Nadia»](#)
- [«Monica»](#)

Kilder

- [ROSA-prosjektet](#)
- [Krisesentersekretariatet](#)

PROSTITUSJON OG MENNESKEHANDEL

Det ble ikke vist noen globale meldinger eller andre viktige meldinger da dette dokumentet ble skrevet ut.